

220. Én irgalomban részesültem...

1. Én ir - ga - lom - ban ré - sze - sül - tem, Bár ér - de -
 Ez cso - da! Mert míg bűn - nek él - tem, Szi - vem - ben

mes rá nem vol - tam. Most ér - tem mi az
 nem ó - haj - tot - tam.

ir - ga - lom, És ö - rök - re ma - gasz - ta -
 lom, És ö - rök - re ma - gasz - ta - lom!

2. Csak harag az, mit érdemeltem, Isten kegyelme vár most rám.
Szívem békességét megeltem, Jézus vérén megváltatám.
Mért történt ez most énvelem? |: Ez az isteni kegyelem! :|
3. Megengeszteltettél, Istenem, Szent Fiadban, Megváltómban,
Szent vére által részesültem Kegyelmedben, irgalmadban.
Ajándék és kincs énnékem |: Ez az isteni kegyelem! :|
4. Irgalmasságod dicsőítem, Mit teremtmény el nem vehet;
Vigasz s reménység inségemben, S a szívemben hálát ébreszt.
Mindörökké ezt hirdetem, |: Dicső és nagy a kegyelem! :|
5. Ó, kegyelemben gazdag Isten, Tekints reám irgalmaddal;
Oda vezérelj kegyelmesen, Hol Te uralgsz hatalmaddal!
Ott örökké szemlélhetem, |: Mily csodás nagy a kegyelem! :|
6. Add, én is irgalmas lehessek A szenvedő testvéremhez.
Szeressem én is ellenségem, Miképp Te is minket szeretsz.
Szent véred kiált: irgalom, |: A megtérőknek irgalom! :|

221. Meglelte szívem az alapot...

Előző énekre.

1. Meglelte szívem az alapot, Hol lelki házam építem,
Ott, honnan Krisztus vére hullott, Így élek most kegyelmében,
S így maradok mindörökre, |: Bár ég és föld mind elveszne. :|
2. Irgalom mélye, Jézusomban A világ bűnét elnyeléd;
Nem vész el az a bűn átkában, Ki benne gyógyult, s újra ép.
Krisztusom vére így kiált: |: A bűnös irgalmat talált. :|
3. Ebben az irgalomban bízni És elmerülni kívánok;
És ha szorongatnak bűneim, Hű Megváltóhoz fordulok;
Ott lelhető mindenkoron |: A vég nélküli irgalom. :|
4. Ha legjobb tettemet tekintem, Mit életemben műveltem,
Csak tökéletlenségét érzem S elnémul a dicsekvésem;
De marad még egy vigaszom: |: A kegyelem, az irgalom! :|
5. Az Ő kezébe teszem sorsom, Önála van a kegyelem.
Szívem sebét beköti tudom, Hogy legyen békém szüntelen!
Ha így áll dolgom, nincs bajom, |: Mert mindenem az irgalom! :|
6. Ez alapon akarok állni, Míg itt a földön élek én,
Örömöm mindig ebben lelni, Míg szívem dobban és remél.
Így örökké kiálthatom: |: Ó, mérhetetlen irgalom! :|